

jeg har misforstaaet ham, men, hvorledes hans Mening nu end er i den Henseende, saa er det dog klart, at han ikke mener, at de høiere Classer skulde være fast indtagne af nogen Enkelt, eller at nogen Enkelt skulde have Ret til stadigt at indtage dem, og, hvis denne Anskuelse trænger igjennem, ville derved de, hvis Lødv. har forsvarer, være gaaede ganske anderledes for nær, end om det Forslag, hvorom der her strides, ikke gik igjennem. Jeg kan ikke nægte, at saaledes som Sagen stiller sig for mig kan jeg ikke skjønne, at der er nogen Anledning til at gaae ind paa Fleertallets Forslag; jeg for mit Vedkommende havde helligere seet, at Udvalget, dersom det, naar det tog Hensyn til, at Vedkommende oppebar Gage andetsfeds fra, fandt, at den foreslaaede Apanage var for høi, var gaaet en anden Vej, at det nemlig havde foreslaaet at ansætte den lavere. Det forekommer mig at være den eneste rigtige Vej, hvorimod man ved at gaae den Vej, som Udvalgets Fleertal har foreslaaet, indviller sig i meget vidtløftige og vanskelige Spørgsmaal. Jeg vil derfor tilraade Thinget at forkaste det af Udvalgets Fleertal stillede Forslag; man kunde da, dersom man fandt, at Apanagen var for høi, naar Hs. Højhed skulde vedblive at oppebære sin Gage, til 3die Behandling stille et Ændringsforslag om, at den skulde nedsættes med et passende Beløb.

Tscherning: Jeg troer, at det allerede saa temmelig har vist sig, at det var en Misforstaaelse, der bragte det ærede Medlem fra Maribo (Monrad) ind paa den Vej, hvorpaa han kom, og jeg kan som yderligere Beviis for, at det var en Misforstaaelse, henviser til Skrifter, som jeg til selsomme Tid har offentliggjort, hvori man vil see, hvorledes denne Tanke er bleven forstaaet, at der ikke blev draget en eneste Post borti, forsaavidt det var en virkelig Befalingsmandspost, men Gagen derfor blev tillagt Enhver af dem, der gjorde Tjeneste i den Post for saa lang Tid, de gjorde Tjeneste i den. Derved vilde altsaa mange Oberster til en vis Tid nyde Gage som Generaler. (Monrad: Ja til en vis Tid!) Saa kommer der Andre istedet derfor. Paa den Maade vil man altsaa see, at den hele Oberst-

klasse har en saadan Afgang til at have disse Generalsgager, men, naar en Fremmed, en Uvedkommende, træder ind, saa bliver En berøvet denne Afgang, og det troer jeg staaer fast. Hvad derimod angaaer det sidste Forslag af den ærede Rigsdagsmand, skal jeg ogsaa være meget tilbøielig til at gaae ind derpaa, saaledes at, naar Fleertallets Maade at tage den hele Sag paa ikke kan finde Gjenklang hos Regjeringen, vi da gaae den simpleste Vej og afforte Apanagen. Den ærede Minister har raadet os til at fremkomme med et særligt Lovforslag desangaaende. Ja, dersom Ministeren havde sagt: „Og da skal jeg, dersom det bliver antaget af Thinget, med største Fornøielse forelægge det for Hs. Maj. Kongen“, saa havde deri ligget en meget stor Opmuntring for os, men det har han paa ingen Maade sagt, og det Lovforslag, som saaledes kunde blive forelagt, vilde ikke kunne indhente denne Apanagelov undervejs; den vilde løbe fra det, og det var det, den ikke skulde; thi saa vilde man, naar den Lov, hvorom der er Tale, kom frem, sige: Ja, den har jo ikke mere noget praktisk Formaal. Den ærede Minister har beeholdt mig for, at jeg vilde gjøre Theorier gjældende; men jeg synes, at mit Forslag er af en meget praktisk Natur, det er saalidet „Theorie“, at jeg troer, at Grunden, hvorfor den ærede Minister er imod det, netop er, fordi det er praktisk, fordi det er simpelt og haandgribeligt, fordi det er ubørbart og naturligt.

Finantsministeren: Jeg forlanger ikke noget bedre Beviis end det, den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) nylig har givet, for, at vi her have med 2 heterogne Gjenstande at bestille. Han har selv erkjendt, at det kunde være meget passende, at Udvalgets Fleertals Ønske blev gjort til Gjenstand for et eget Lovforslag, naar han forud var forvisset om, at det vilde kunne indhente nærværende Lovforslag, men han vil ikke indlade sig paa at gjøre noget saadant Forslag, fordi han forudseer Muligheden af, at Apanagelovforslaget kunde blive til Lov forinden, og uden at det andet blev det. Jeg forlanger intet yderligere Beviis end denne Erkjendelse af, at det er 2 hinanden uvedkom-